No més mentides, si us plau!

Hem arribat a un punt on la població ja no ens creiem més de la meitat de coses que ens diuen. Ha arribat un punt en què psicològicament estem al límit, igual que els sanitaris. Ha arribat un punt on no podem estar-nos quiets. Ha arribat el final i límit!

Després que hagin comunicat que es pot saltar el confinament municipal per anar a veure els diferents mítings dels partits polítics, ha fet explotar les crítiques de la població... Què esperaven?

Sí, votar és un dret, també ho és la llibertat de mobilitat i, aquesta última la tenim restringida des de fa molt de temps. Sí, la mobilitat provoca contagis... Els mítings no provoquen mobilitat i contagis? El virus no assisteix a ells? Només assisteix al cotxe o transport que agafes per moure't?

Porto més del 50% de la meva relació sense poder veure'm per culpa dels diferents confinaments. Mentalment estic bastant al límit de no poder gaudir de la meva relació, però tampoc poder gaudir dels meus amics. No entenc per què la família o la gent més propera no és una excepció. Em poso a pensar en tota aquella població que viu sola, que està en plena solitud, que mentalment deu estar pitjor, en el fons més fosc que es pot estar al no poder veure a ningú, sentint-se sola... i després ens venen amb què podem sortir a veure com ens tornaran a mentir.

D'altra banda, estaven les eleccions del Barça, que es van anul·lar per la Covid-19, però aquestes no s'anul·laran perquè no interessa. És tot un despropòsit, no hi ha cap coherència en res.

Mai he estat d'escriure un text d'opinió crític, però ha arribat un punt en què no he pogut més, en què tots estem notant que s'estan rient de nosaltres a la nostra cara, que els importa zero el que necessiti i pensi la població. O deixen sortir per tot o per res!

Vull acabar demanant a tota la població que aguanti la recta final, que vindran temps millors.

IVÁN ZABAL

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/carta/152154.html

Copyright 2024 Cugat.cat